

Vršovice 19.2.2012

Pozdrav: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodin kraluje, plésej země a vesel se ostrovů všechno množství. Nebesa hlásají jeho spravedlnost a všechny národy vidí jeho slávu. Ž 97,2.6

Píseň: 616 Chvalte Pána

Modlitba: Pane Bože, přicházíme do tohoto společenství, přicházíme za Tebou a je toho mnoho, co s sebou neseme a co Ti chceme odevzdat. Všechny strachy, trpkosti, bolesti, ale i vděčnosti a radosti. Všechn zmatek a roztěkanost, které si přinášíme ze světa kolem nás.

A jsme Ti vděční, že ty nás v naší roztěkanosti a zmatku soustředíš na to nejdůležitější v našem životě. Na Tvé jednání v Ježíši z Nazareta pro nás i pro všechny lidi. Děkujeme za dar Ducha svatého, ve kterém nás stále znovu ujišťuješ, že náš život patří v Ježíši Kristu Tobě a že se na Tebe můžeme spolehnout.

Děkujeme Ti, že nás zveš ke svému stolu, kde toto vše smíme hmatatelně prožívat. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S215 Chvalozpěv

Čtení: Mk 2,1-12

Píseň: 435 Ó Pane, jenž jsi přikázal

Text: 2K 1,15-22

Haleluja. Já volám k Bohu, Hospodin mě spasí. Haleluja. Ž 55,17

Apoštol Pavel slíbil, že přijde do sboru v Korintu. A to dokonce dvakrát. S tím, že právě Korintský sbor ho pak vypraví se sbírkou do Judska, do Jeruzaléma. Jenže - Pavel přijít nemohl. A zdá se, že oněm rozbouřeným vztahům mezi sborem a apoštolem to příliš nepřidalo. Po pravdě - výrazně je to zhoršilo. A zhoršilo je to o to víc, že tato situace nenastala poprvé.

Ale - co my s tím? Proč bychom se tímto problémem měli zabývat při bohoslužbách, kdy budeme přijímat večeři Páně? Trochu nám s tím může pomoci příběh z Markova evangelia. Příběh o Ježíši z Nazareta, jehož zvěst byla natolik strhující, že se kolem něj tlačily zástupy. Z toho bychom mohli mít radost a radost z toho mít můžeme a máme. To, o čem nás tu evangelista ujišťuje, je síla zvěsti o království Božím. Síla Boží milosti pro člověka, kterou Ježíš z Nazareta otevřel pro každého člověka. Ať už je jakýkoliv, ať už je odkudkoliv, ať už má jakékoliv sociální zařazení. Boží milost všechny tyto hranice prolamuje a Ježíš právě toto zřetelně zvěstuje. A zástupy jsou jen svědectvím o tom, jak moc my lidé právě to potřebujeme slyšet, protože hradby se objevují nové a nové.

Jenže - vedle té radosti najednou vidíme nemocného, kterého nesou jeho přátelé k centru této zvěsti - k Ježíši z Nazareta. A - přes ty zástupy se nemohou k Ježíšovi dostat. Tedy zástupy - prostě tento pán, a tamten, tato žena a tamta rodina - přes tyto konkrétní lidi se ten, který je v nouzi, nemůže dostat k naději nového života v Ježíši z Nazareta.

Jak často jsme to zažili - ať už jako ona bariéra nebo jako ti, kteří se přes ni snaží dostat. Jak často zazněl a zaznívá argument - evangelium je nesmysl, protože mě ten a ten něco řekl, protože ten a ten je divný. Jak jen apoštol Pavel může zvěstovat evangelium, když není schopen dodržet slib? Když se rozhoduje podle těla, tedy na lidském základě. Podle pravidel, která platí a fungují v tomto světě a která tento svět tak ničí?

Najednou je nám problém, který řeší apoštol se sborem v Korintu, velice blízký, velice známý. Pavel do tohoto problému vstupuje a vlastně celý ten spor staví do jiného světla. On ho nechce a nemůže oddělit od zvěsti o Ježíši Kristu. Protože je ve finále ohrožena právě tato zvěst. My tu nemusíme řešit, jestli to náhodou nešlo udělat jinak, jestli Pavel přece jen nemohl do Korintu přijít - to už nikdo nikdy nevyřeší. Co ale můžeme, je vzít vážně a nechat se oslovit Pavlovou argumentací.

My víme, že apoštol Pavel si nedělal iluze o člověku, věděl a jasně říkal, že snaha o život v Kristu nikdy nekončí. Že to není tak, že bychom došli ke zlomovému bodu a pak už byl klid, pak už by šlo všechno samo. Právě o tom psal ve svém prvním dopise do Korintu. Právě takový text byl předmětem našeho zamýšlení z minulé neděle. „Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný. Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako

bych dával rány do prázdna. Ranami nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal." Je nutné se namáhat, je nutné se ukázňovat - abychom nebyli kamenem úrazu slabým. A přesto tady Pavel takovou argumentaci nepoužívá - protože tady nejde o něj, ale o evangelium.

Přesouvá pohled Korintských i pohled náš od nás samotných ke zvěsti, kterou přinesl. Od toho, jestli apoštol Pavel jednal tak, jak nám vyhovuje, ke zvěsti evangelia, kterou přinesl a to ne jenom pro nás.

„Ne, nejsem kam vítr tam plášt. Stejně jako není kam vítr tam plášt zvěst evangelia, kterou jsem vám přinesl“, říká apoštol.

Dokaž to...

„Protože Bůh je věrný. (Tak to slyšíme v původním textu). Protože Syn Boží, Ježíš Kristus, kterého jsme mezi vámi zvěstovali, je ANO. V něm jsou potvrzena všechna Boží zaslíbení. A tento Bůh tak v Kristu ukotvuje život nás všech. Tak, že se nemusíme bát žádného větru, žádné bouře, žádného lidského selhání. A abychom si tuto jistotu nenechali vzít, abychom nepropadli pochybnostem a skepsi, dal nám Bůh potvrzení, pečeť do srdce, dar Ducha svatého, aby nás ujišťoval o Boží věrnosti v Kristu.“

Je to důkaz? Vždyť jsou to jenom slova. Může to Korintským stačit? Může to stačit nám? My nechceme slova, my chceme činy. To je klasický pohled, na který jsme narazili, když jsme měli obhájit smysl sboru na obecním úřadě. V okamžiku, kdy upustíme od toho, že bohoslužba je centrem, nevíme, co říct. V okamžiku, kdy tu Pavlovu argumentaci označíme za pouhá slova, kterými se chce vylhat ze svého selhání, naprosto se s ním míjíme. Vždyť on mluví o činech - o činech Božích! Nic není reálnějšího. Boží jednání je mnohem reálnější než jednání lidské. Proto Pavel má potřebu především hájit evangelium. Sebe vlastně hájí pouze jako zvěstovatele evangelia, jinak je mu to jedno. Hájí se, aby nebylo zpochybněno evangelium - nejhlubší, nejjistější realita v tomto rozbouřeném světě.

A právě to je svědectví, které nás provází v dnešním příběhu z Markova evangelia. Kolem Ježíše jsou lidé. Tam se vůbec nehodnotí, kdo jaký je, jestli jsou to lidé hodní nebo zlí, jestli si zaslouží odpuštění a milost nebo ne. Ale přes tyto lidi se není možné dostat k Ježíšovi. A přesto ti čtyři přátelé svého nemocného kamaráda k Ježíšovi dostanou. Tady zřetelně vnímáme ono Pavlovo soustředění se na tu nejreálnější realitu v tomto světě - na Ježíše z Nazareta, který je Kristus a na Jeho zvěst království Božího. Neslyšíme tu žádné nadávání na ty, kdo jsou překážkou, žádné

výmluvy, že než s takovými lidmi být kolem Ježíše, to to raději vzdáme. My slyšíme o veliké touze, o hluboké víře, že Ježíš je ten, kdo odpouští hříchy a nabízí život. V této důvěře jsme i my zváni do společenství kolem stolu, do společenství, ve kterém budeme hosty našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Amen.

Píseň: S279 Přijď k nám

Vyznání vin: Ztišme se společně před naším Pánem a vyznejme všechno, co nás trápí, z čeho máme obavy. Všechno a všechny, které mu chceme v tichosti nebo nahlas odevzdat tváří v tvář jeho milosti a lásce, ve které nás zve ke svému stolu jako své děti.

Pane, vyznáváme se Ti z nedostatku odvahy k poslušnosti Tvého Slova a tak i ke skutečnému životu. Vyznáváme se Ti, že hledáme všelijaké náhražky, které se nám zdají bezpečnější.

Vyznáváme, že v tom nejsme lepší než ostatní lidé. Že spolu s nimi neseme vinu na bídě tohoto světa. Kdo tak spolu se mnou vyznává, společně vyznej: Vyznávám.

A přece zároveň vyznáváme, jak moc potřebujeme život, který nám nabízíš. Jak moc se těšíme ke stolu, který jsi pro nás připravil. Přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechn hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Boží milost i v našich životech otevírá výhled naděje a my se o tom smíme ujistit ve slovech, která i nám nabízí autor epištoly Židům: 'Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli; na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.' Žd 10,16n

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 682 Dnes k svému stolu zve nás Pán

Modlitba: Otče, děkujeme ti,
neboť ty jsi náš Bůh.
Nebe a země a všechno, co žije,
ti vděčí za svůj původ.
Tvé světlo osvětlilo svět
a dalo povstat životu;
člověka jsi stvořil podle svého obrazu,
řídil jsi jeho cestu
a vedl jsi ho svým přikázáním.
Slyšel tvé slovo z úst tvých poslů,
nám všem jsi řekl své věčné Slovo:
v Ježíši Kristu, tvém Synu.
V něm máme život.
Jeho Duch lásky je tím Duchem, který nás učí
chválit tebe, našeho Otce,
tobě děkovat,
tebe oslavovat
a tebe vyznávat:
Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země tvé
slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech!

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já
zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu
noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl:
Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou
památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová
smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku.
Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt
Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami
pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech
generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání
víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň
308
461

Pozvání: Ježíš Kristus každého z nás zve: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ I my se tedy nyní smíme odvážit přistoupit ke stolu, který je pro nás připraven.

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

Ježíš nás ujišťuje: „Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ J 6,47-51

Ježíš řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den." J 6,53n

Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

J 14,23

Píseň: 397 sl.1-4.10-13 Radujme se vždy společně

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.

Ř 8,8-11

Požehnání: Hospodin Ti požehnej a opatruj tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen.

Nu 6,24-26

Píseň: 163 Hospodin sám národů Bůh